

**EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (156)  
TÈXTIL(62) ELS GUILLEMOT(1)**

A partir del primer quart del segle XIX, residien a Terrassa dos grups familiars Guillemot que provenien d'una mateixa família de Castellterçol. Un era el matrimoni de Nicolau Guillemot Serradesanferm, teixidor, i Felipa Amorós i Arnau, pares del destacat republicà federal terrassenc Josep Guillemot i Amorós, que el 1886 va presidir el Comitè Federal Pactista reconegut de Terrassa. L'altre grup el formaven els cinc germans Guillemot Clapés -Ramona, Magdalena, Jaume, Lluís i Joan-, fills de Joan Guillemot, pare de Castellterçol, i de M Ignàsia Clapés, emparentada amb els fabricants terrassencs Clapés, originaris també de Castellterçol. Com tot seguit veurem, els Guillemot Clapés i els seus descendents han tingut una presència destacada a la ciutat.

La Ramona es va casar amb el sastre Magí Camps i Rubira. Van ser els avis de Ramon Camps i Celma del Centre Republicà Obrer, alcalde de Terrassa de març a desembre de 1932.

La Magdalena es va casar amb Domènec Donadeu i Mort. Un fill seu va ser un altre destacat republicà federal, el popular cafeter Joan Donadeu i Guillemot, la descendència del qual ha tingut prou importància en la indústria, la política i altres facetes ciutadanes que quan serà el moment, dedicarem un estudi exprés.

El Jaume, pare, va ser regidor de la vila des de la revolució de 1868 fins al 1872. Es va casar amb Josepa Oller i Gorina. El matrimoni Guillemot Oller va tenir dues filles: la Dolors, casada amb el fabricant Joan Fontanals i Boada, que ja vam estudiar en la separata 71, i la Lluïsa que es va casar amb el metge Salvador Calsina i Bogunyà. El 1884 Jaume Guillemot va entrar de soci de Gabriel Iborra i Martorell, fabricant de teixits de llana de Barcelona que estava casat amb una seva neboda, Carme Guillemot i Partagàs. La raó social adoptada va ser **Gabriel Iborra i Cia**. Cap al 1892, la societat va instal·lar una secció de filatura de llana de 1.080 pues al Vapor Solà de Terrassa. En morir Jaume Guillemot el 12 de març de 1900, Gabriel Iborra va continuar sol el negoci amb poders que atorgà a la seva muller Carme i al seu cosí Joan Fontanals.

El Joan, primer teixidor i posteriorment pare, formà part de 1848 a 1869 de la Junta de Govern de la Mina Pública d'Aigües de Terrassa. Casat amb Maria Armengol i Ferrés, van tenir una filla, la Mercè,

casada amb el botiguer de la Font Vella Josep Aymerich i Estany. A la seva sabateria del carrer de la Font Vella, 49, es reunia el 1871 una famosa colla carnavalesca d'amics que pel lloc de reunió se la va anomenar La Sabata. Un fill d'aquest últim matrimoni, Francesc



*Moisés Guillemot*

*Terrassa 22 de Gener de 1895*

*Capçalera d'un imprès de la fàbrica de Moisés Guillemot Partagàs*

Aymerich i Guillemot, va morir assassinat pels incontrolats el 12 d'agost de 1936.

Hem deixat per al final el més gran dels germans Guillemot Clapés, el Lluís, l'únic nascut encara a Castellterçol, mestre d'ensenyança primària, destinat a Terrassa cap al 1832 i president de 1852 a 1879 del Montepio de Santa Faustina. Casat amb la tarragonina Josepa Partagàs i Montserrat, els seus descendents van tenir una participació important a la indústria terrassenca, per la qual cosa els dedicarem més atenció.

El matrimoni Guillemot Partagàs va tenir una filla, la Carme, maridada, com hem dit, amb el fabricant Gabriel Iborra, i dos fills, el Pere i el Moisès. El Moisès era apoderat de la casa Alegre i Cia. fins que l'abril de 1889 va constituir amb dos socis més, Joan Puigbò i Sala i Joan Mestres i Pous, la societat regular col·lectiva **Mestres, Puigbò i Guillemot** per a la fabricació i venda de teixits de llana. Puigbò era un fabricant de llanes regenerades que va morir assassinat per pistolers l'any 1920, No aprofundirem en el seu interessant historial que reservem per a l'ocasió que li fem un estudi específic. Moisès Guillemot va exercir càrrecs a les juntes de govern de la Caixa de Terrassa de 1884 a 1888 i de la Mina d'Aigües de 1888 a 1892. El maig de 1897 es va presentar per regidor pel districte quart i malgrat que va quedar darrere dels dos candidats republicans, encara va sortir elegit.

L'octubre següent va ser nomenat secretari del Comitè Liberal Monàrquic de Terrassa. *(continuarà)*

RAFEL COMES